

Sygn. akt II K 1198/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Arleta Agata

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 30.01.2018 r.

sprawy przeciwko

M. K. urodz. (...)

w W.

córki J. i B. z d. J.

oskarżonej o to, że: w dniu 7.12.2017 r. w msc. M. R., ul. (...), prowadziła pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości i posiadając I-0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka

I. Na mocy art. 66 § 1 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne przeciwko M. K. o czyn z aktu oskarżenia warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku próby.

II. Na mocy art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku.

III. Na mocy art. 63 § 4 k.k. na poczet środka karnego orzeczonego wobec oskarżonej w punkcie II wyroku zalicza okres zatrzymania jej prawa jazdy od dnia 8.12.2017 r.

IV. Na podstawie art. 67 § 3 k.k. zobowiązuje oskarżoną do uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 1.000 (jednego tysiąca) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

V. Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 7 Ustawy o kosztach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych w kwocie 170 (stu siedemdziesięciu) złotych.

Sygn. akt II K 1198/17

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 30 stycznia 2018 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas posiedzenia, ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżona M. K. w dniu 7 grudnia 2017 r. znajdowała się pod wpływem alkoholu, mimo tego podjęła się prowadzenia samochodu marki R. (...). Około godziny 1.10 przejeżdżała przez miejscowość M. R., gdzie została zatrzymana przez patrol Policji do kontroli drogowej. W wyniku badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu okazało się, że oskarżona znajdowała się pod wpływem 0,27 mg/l o godzinie 1.44, drugie badanie o godzinie 1.46 wskazało również 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej (k. 14),
- zeznania A. P. (k.24v),
- protokół użycia A. (k.2).

Oskarżona podczas postępowania przygotowawczego przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, odmówiła złożenia wyjaśnień, złożyła wniosek o warunkowe umorzenie postępowania (k.14).

Wyjaśnienia oskarżonej zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w zeznaniach A. P. (k.24v) oraz protokole użycia A. (k.2).

A. P. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.24v), iż w dniu 7 grudnia 2017 r. zatrzymał do kontroli drogowej kierowcę samochodu R., od zatrzymanej kobiety wyczuł woń alkoholu i przystąpił do zbadania stanu jej trzeźwości, z wynikami 0,27 mg/l.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej i protokole badania trzeźwości (k.2).

Sporządzone w toku postępowania dokumentów wymienionych w akcie oskarżenia zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, były sporządzone bezstronnie i obiektywnie, nie były kwestionowane przez strony, stąd stały się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Ustalony stan faktyczny stanowi spójną, logicznie uzasadnioną całość. Poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności popełnienia czynu przypisanego oskarżonej nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Udział w ruchu drogowym, a zwłaszcza prowadzenie pojazdu w ruchu lądowym wymaga rozwagi i zachowania ostrożności, by uniknąć wszelkich zagrożeń bezpieczeństwa w tym ruchu. Ruch lądowy odbywa się różnymi pojazdami i na różnych drogach, ale każdy z uczestników ruchu obowiązany jest przestrzegać przepisów i zasad bezpiecznego korzystania z drogi. Podstawowym wymogiem przed osobami, które chcą prowadzić pojazdy mechaniczne jest trzeźwość w czasie prowadzenia takiego pojazdu.

Oskarżona w dniu 7 grudnia 2017 r. naruszyła podstawowy warunek bezpiecznego uczestnictwa w ruchu lądowym w postaci obowiązku trzeźwości uczestników ruchu, wyrażonego w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Oskarżona prowadziła pojazd mechaniczny w miejscowości M., mimo że znajdowała się w stanie znacznej nietrzeźwości, gdyż stężenie alkoholu w wydychanym przez nią powietrzu wynosiło 0,27 mg/l (k. 2), poruszała się drogą lokalną. Stan nietrzeźwości spowodował, że stwarzała potencjalne zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego i naruszyła obowiązek ustawowy. Czyn przypisany oskarżonej polegał na tym, że poruszała się pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, który ustalony został przez ustawodawcę w art. 115 § 16 pkt

2 k.k. na 0,25 mg/l alkoholu w litrze wydychanego powietrza. Oskarżona przekroczyła ten ustawowy próg trzeźwości nieznacznie.

Nie może zatem budzić wątpliwości, że czyn oskarżonej powinien być zakwalifikowany jako występki z art. 178a § 1 k.k.

Oskarżona ma 24 lata, jest panną, nie ma nikogo na utrzymaniu, zdobyła wykształcenie licencjackie, pracowała jako asystent kierownika i zarabiała około 2.000 złotych miesięcznie (oświadczenie z k. 13v), nie była karana (k.22).

Analizując całokształt okoliczności niniejszej sprawy, Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu i wina nie były znaczne, ze względu na incydentalne działanie oskarżonej, prowadzenie samochodu w sytuacji, gdy ruch drogowy był niewielki, ze względu na nocną porę oraz nieznacznie przekroczony stan nietrzeźwości.

Oskarżona nie była karana (k.22), prowadzi ustabilizowany tryb życia i ma stałą pracę (k.68). Wobec czego zachodzi wobec niej uzasadnione przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegała porządku prawnego w przyszłości.

Biorąc pod uwagę powyżej wymienione przesłanki Sąd uznał, że warunkowe umorzenie postępowania będzie wystarczające do skłonienia oskarżonej do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości. Okres jednego roku próby powinien wystarczyć do weryfikacji prognozy pozytywnego zachowania oskarżonej. Orzeczenie wobec oskarżonej środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym jest konieczne, dla wychowawczego oddziaływania wobec oskarżonej i ogółu kierowców. Za orzeczeniem tego środka na okres jednego roku przemawia incydentalne działanie oskarżonej i nieznacznie przekroczony stan nietrzeźwości.

Sąd zobowiązał oskarżoną do uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 1.000 złotych dla wzmocnienia wychowawczego oddziaływania postępowania karnego wobec niej i innych osób, które prowadzą pojazdy mechaniczne.

Oskarżona utrzymuje stałe wynagrodzenie, wobec czego zgodnie z przepisami powołanymi w punkcie V wyroku zasądzono od niej obowiązek zwrotu kosztów sądowych.